32000R0907

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 907/2000

(2000. gada 2. maijs),

ar ko nosaka sīki izstrādātas noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1254/1999 piemērošanai attiecībā uz palīdzību par privātu uzglabāšanu liellopu un teļa gaļas nozarē

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1999. gada 17. maija Regulu (EK) Nr. 1254/1999 par liellopu gaļas tirgus kopīgo organizāciju [1], un jo īpaši tās 26. panta 5. punktu, 41. pantu un 48. panta 2. punktu,

tā kā:

(1) Regula (EK) Nr. 1254/1999 paredz atbalstu liellopu un teļa gaļas tirgum, sniedzot palīdzību par privātu uzglabāšanu. Tomēr no 2002. gada 1. jūlija tāda palīdzība būs pieejama tikai tad, ja vidējā Kopienas cena vīriešu dzimuma liellopu liemeņiem būs kļuvusi mazāka par 103 % no pamatcenas. Lai ņemtu vērā jauno kārtību un skaidrības labad ir jāpārstrādā Komisijas 1990. gada 27. novembra Regula (EEK) Nr. 3445/90, kas nosaka sīki izstrādātus noteikumus palīdzības piešķiršanai par privātu liellopu un teļa gaļas uzglabāšanu [2], kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 3533/93 [3].

(2) Šā mērķa sasniegšanai palīdzību par privātu uzglabāšanu piešķir tikai Kopienā reģistrētām fiziskām vai juridiskām personām, kuru darbība un pieredze šajā nozarē nodrošina pietiekamu drošību, ka uzglabāšana notiks apmierinoši, un kurām ir atbilstīgas jaudas saldētavas Kopienā.

(3) To pašu iemeslu dēļ palīdzība būtu jāpiešķir tikai par tādu produktu uzglabāšanu, kam ir laba, tirdzniecībai piemērota kvalitāte un iegūts veselīguma marķējums, kurš norādīts Padomes 1964. gada 26. jūnija Direktīvas 64/433/EEK par veselības aizsardzības nosacījumiem svaigas gaļas ražošanā un tirdzniecībā [4], kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 95/23/EK [5], I pielikuma XI nodaļā. Produktiem vajadzētu būt iegūtiem Kopienā no dzīvniekiem, kas audzēti atbilstīgi dominējošām veterinārajām prasībām. Turklāt gaļai būtu jāatbilst Kopienas tiesību aktu atļautajiem maksimālās radioaktivitātes līmeņiem.

(4) Tirgus situācija un tās turpmākā attīstība līgumslēdzējai pusei var radīt izdevību no savu krājumu uzglabāšanas sākuma paredzēt to eksportu: tā rīkojoties, ir lietderīgi paredzēt nosacījumus, saskaņā ar kuriem gaļai, uz kuru attiecas līgums par uzglabāšanu, vienlaikus varētu piemērot Padomes 1980. gada 4. marta Regulas (EEK) Nr. 565/80 par eksporta kompensāciju summas iepriekšēju izmaksāšanu attiecībā uz lauksaimniecības produktiem [6], kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 2026/83 [7], 5. panta noteikumus, lai pretendētu uz eksporta kompensāciju summas iepriekšēju izmaksāšanu.

(5) Lai izveidotu efektīvāku sistēmu, līgumi būtu jāattiecina uz zināmu minimālo daudzumu, ko vajadzības gadījumā diferencē atkarībā no produkta, un būtu jāprecizē līgumslēdzējas puses saistības, īpaši tās, kuras intervences aģentūrai ļauj efektīvi kontrolēt uzglabāšanas apstākļus.

(6) Nodrošinājuma summa būtu jānosaka procentos no palīdzības apjoma, lai nodrošinātu atbilstību līguma saistībām.

(7) Galvenās prasības nodrošinājuma atmaksai būtu jānosaka saskaņā ar Komisijas 1985. gada 22. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2220/85, ar ko nosaka kopējus sīki izstrādātus noteikumus nodrošinājuma sistēmas piemērošanai lauksaimniecības produktiem [8], kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1932/1999 [9]. Nolīgtā daudzuma uzglabāšana saskaņotajā periodā ir viena no galvenajām prasībām, lai piešķirtu palīdzību par liellopu un teļa gaļas privātu uzglabāšanu. Lai ņemtu vērā komercpraksi, un, ievērojot praktiskus iemeslus, palīdzības apjomam būtu jāatļauj zināma pielaides robeža.

(8) Gadījumā, ja nav izpildītas prasības par uzglabāto daudzumu, pasākumi nodrošinājuma atmaksā un palīdzības piešķiršanā būtu jāpiemēro proporcionāli.

(9) Lai uzlabotu sistēmas efektivitāti, līgumslēdzējai pusei būtu jāļauj saņemt palīdzības avansa maksājumu atkarībā no piedāvātā nodrošinājuma, un būtu jāparedz noteikumi par palīdzības pieteikumu un pavaddokumentu iesniegšanu, kā arī par maksājuma termiņu.

(10) Būtu jāparedz noteikumi valūtas maiņas kursiem, ko jāpiemēro palīdzības un nodrošinājuma summām.

---

[1] OV L 160, 26.6.1999., 21. lpp.
[2] OV L 333, 30.11.1990., 30. lpp.
[3] OV L 321, 23.12.1993., 9. lpp.
[4] OV 121, 29.7.1964., 2012/64. lpp.
[5] OV L 243, 11.10.1995., 7. lpp.
[6] OV L 62, 7.3.1980., 5. lpp.
[7] OV L 199, 22.7.1983., 12. lpp.
[8] OV L 205, 3.8.1985., 5. lpp.
[9] OV L 240, 10.9.1999., 11. lpp.

(11) Iepriekšējā lauksaimniecības produktu privātās uzglabāšanas sistēmu pieredze ir parādījusi, ka būtu jāprecizē, ciktāl, nosakot uzglabāšanas laiku, datumu un termiņu, kas attiecas uz šīm sistēmām, un precīzi nosakot datumus, kuros jāsākas un jāizbeidzas uzglabāšanas līgumiem, ir jāpiemēro Padomes Regula (EEK, *Euratom*) Nr. 1182/71 ([1]).

(12) Gadījumā, ja prasība par uzglabāšanas termiņu nav izpildīta, palīdzības piešķiršanā būtu jāparedz proporcionāli pasākumi. Uzglabāšanas termiņš arī būtu jāsaīsina, ja gaļu, kas izvesta no noliktavas, paredzēts eksportēt. Lai saņemtu eksporta kompensācijas summu saskaņā ar Komisijas 1999. gada 15. aprīļa Regulu (EK) Nr. 800/1999, ar ko nosaka kopīgus sīki izstrādātas noteikumus eksporta kompensāciju summu sistēmas piemērošanai lauksaimniecības produktiem ([2]), būtu jāiesniedz pierādījumi, ka gaļu eksportēs.

(13) Palīdzības apjomu privātai uzglabāšanai var noteikt iepriekš. Lai novērstu šādas sistēmas pārmērīgu vai spekulatīvu pielietojumu, ir jānosaka atbilstīgi pasākumi. Šādus pasākumus var paredzēt pārdomu periodam, lai pirms lēmuma paziņošanas ļautu novērtēt tirgus situāciju. Turklāt vajadzības gadījumā būtu jāparedz īpaši pasākumi, ko piemēro neizskatītiem pieteikumiem.

(14) Palīdzības apjomu par privātu uzglabāšanu var noteikt arī ar piedāvājumu izvērtēšanas procedūru. Maksimālo palīdzības apjomu var noteikt pēc piedāvājumu iesniegšanas. Ja neviens piedāvājums nav pieņemams, tad neveic nekādas darbības.

(15) Būtu jāparedz pārbaužu sistēma, lai nodrošinātu, ka palīdzību nepiešķir nepamatoti. Šim nolūkam dalībvalstīm būtu jāveic attiecīgas pārbaudes dažādos uzglabāšanas posmos.

(16) Būtu jāveic pasākumi, lai novērstu un vajadzības gadījumā sodītu par pārkāpumiem un krāpšanu. Šajā nolūkā, ja deklarācijā sniegtas nepatiesas ziņas, būtu lietderīgi līgumslēdzējai pusei nepiešķirt palīdzību par privātu uzglabāšanu nākamajā kalendārajā gadā pēc tā gada, kad atklāta nepatiesu ziņu sniegšana deklarācijā. Turklāt mazāku pārkāpumu gadījumā dalībvalstīm būtu jāuzliek līgumslēdzējai pusei piemērotas sankcijas.

(17) Lai Komisija gūtu vispārēju pārskatu par to, kā darbojas palīdzības par privātu uzglabāšanu sistēma, dalībvalstīm būtu tai jāpiegādā vajadzīgā informācija.

(18) Šajā regulā paredzētie pasākumi saskan ar Liellopu un teļa gaļas pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

1. pants

Šī regula nosaka sīki izstrādātus noteikumus palīdzībai par privātu uzglabāšanu, kā paredz Regulas (EK) Nr. 1254/1999 26. un 48. pants.

2. pants

1. No 2002. gada 1. jūlija var nolemt piešķirt palīdzību par privātu uzglabāšanu, ja vidējā reģistrētā R3 šķiras vīriešu kārtas liellopu liemeņu Kopienas tirgus cena, kas aprēķināta saskaņā ar I pielikumu, nepārsniedz EUR 2291 par tonnu.

2. Palīdzību par privātu uzglabāšanu var piešķirt piemērošanai dalībvalstī vai visā Kopienā.

3. Palīdzības summu par privātu uzglabāšanu var noteikt iepriekš vai pēc konkursa.

3. pants

1. Līgumus par palīdzības piešķiršanu par liellopu gaļas privātu uzglabāšanu noslēdz starp dalībvalstu intervences aģentūrām un fiziskām vai juridiskām personām, še turpmāk "līgumslēdzēja puse", kas atbilst šādiem nosacījumiem:

a) tās ir darbojušās gaļas un mājlopu nozarē 12 mēnešos pirms līguma pieteikšanas vai pirms konkursa termiņa beigām;

b) tās ir ierakstītas attiecīgās valsts PVN reģistrā;

c) Kopienā to rīcībā ir piemērotas uzglabāšanas telpas.

2. Palīdzību par privātu uzglabāšanu var piešķirt tikai par gaļu, kas atbilst šādiem kritērijiem:

a) tā ir klasificēta saskaņā ar Kopienas liemeņu klasifikācijas skalu, kas iekļauta Padomes Regulā (EEK) Nr. 1208/81 ([3]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1026/91 ([4]), un identificēta saskaņā ar Komisijas Regulas (EK)
Nr. 562/2000 ([5]) 4. panta 3. punkta c) apakšpunktu;

b) tai ir iegūts veselīguma marķējums, kas norādīts Direktīvas 64/433/EEK I pielikuma XI nodaļā;

([1]) OV L 124, 8.6.1971., 1. lpp.
([2]) OV L 102, 17.4.1999., 11. lpp.
([3]) OV L 123, 7.5.1981., 3. lpp.
([4]) OV L 106, 26.4.1991., 2. lpp.
([5]) OV L 68, 16.3.2000., 22. lpp.

c) tai nav īpašību, kuru dēļ tā nav piemērota uzglabāšanai vai turpmākai izmantošanai;

d) tā nav iegūta no dzīvniekiem, kas nokauti, veicot ārkārtas pasākumus;

e) tā jāiegūst Kopienā saskaņā ar Komisijas Regulas (EEK) Nr. 2454/93 ([1]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1662/1999 ([2]), 39. pantu;

f) tā nedrīkst pārsniegt Kopienas noteikumu atļautos maksimālos radioaktivitātes līmeņus, produktu radioaktīvā piesārņojuma līmeni kontrolējot tikai tad, ja to prasa situācija un tikai nepieciešamajā laika posmā, kontroles ilgumu un apjomu nosaka saskaņā ar kārtību, kas noteikta Regulas (EK) 1254/1999 43. pantā;

g) tā ir iegūta no dzīvniekiem, kas nokauti ne agrāk kā 10 dienas pirms produktu novietošanas uzglabāšanā, kā norādīts 5. panta 3. punktā;

h) to novieto uzglabāšanā svaigu un uzglabā sasaldētā stāvoklī;

i) tā ir iegūta no dzīvniekiem, kas audzēti atbilstīgi pastāvošām veterinārajām prasībām.

4. pants

1. Līgums attiecas uz katram produktam noteikto minimālo apjomu.

2. Līguma pieteikumu vai piedāvājumu nodod intervences aģentūrai dalībvalstī, kur gaļu uzglabā.

3. Līguma pieteikums vai piedāvājums un turpmākais līgums attiecas tikai uz vienu produktu, par kuru var piešķirt palīdzību.

4. Līguma pieteikums vai piedāvājums nav pieņemams, ja tas nesatur 5. punkta a), b), d) un e) apakšpunktā norādītos datus un nav iesniegti pierādījumi, ka ir iesniegta atbilstīga nodrošinājuma summa.

5. Līgumā iekļauj šādus datus:

a) līgumslēdzējas puses deklarāciju par apņemšanos novietot uzglabāšanā un uzglabāt tikai tos produktus, kas atbilst 3. panta 2. punkta nosacījumiem;

b) uzglabājamā produkta raksturojumu un daudzumu;

c) termiņu, kurā līgumā norādīto kopējo daudzumu novieto uzglabāšanā, kā norādīts 5. panta 1. punktā;

d) uzglabāšanas ilgumu;

e) palīdzības summu par tonnu;

f) iemaksātā nodrošinājuma summu;

g) noteikumus, kas ļauj saīsināt vai pagarināt uzglabāšanas laiku atbilstīgi Kopienas regulu nosacījumiem.

6. Līgums uzliek līgumslēdzējai pusei vismaz šādus pienākumus:

a) novietot saskaņoto produkta daudzumu uzglabāšanā uz laiku, kas noteikts 5. pantā, un uzglabāt to uz savu atbildību un uz sava rēķina apstākļos, kas līgumā paredzētajā uzglabāšanas laikā nodrošina 3. panta 2. punktā minēto produktu īpašību saglabāšanos, uzglabājamos produktus neizmainot, tos neaizvietojot vai nenogādājot citā glabātuvē; tomēr izņēmuma gadījumos un uz pienācīgi pamatota pieprasījuma intervences aģentūra var atļaut uzglabājamo produktu pārvietošanu;

b) pirms katras atsevišķas partijas uzglabāšanas sākuma laikus paziņot intervences aģentūrai, ar kuru noslēgts līgums, uzglabāšanas dienu un vietu, tāpat kā uzglabājamā produkta īpašībām un daudzumu, 5. panta 1. punkta izpratnē; intervences aģentūra var pieprasīt šo informāciju sniegt vismaz divas darbadienas pirms katras atsevišķas partijas uzglabāšanas sākuma;

c) nosūtīt intervences aģentūrai dokumentus par darbībām, novietojot uzglabāšanā, ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc 5. panta 1. punktā minētās dienas;

d) uzglabāt produktus saskaņā ar 26. pantā izklāstītajām identifikācijas prasībām;

e) atļaut intervences aģentūrai jebkurā laikā pārbaudīt, kā tiek ievērotas visas līgumā izklāstītās saistības.

5. pants

1. Novietošanu uzglabāšanā beidz ne vēlāk kā 28 dienas pēc līguma noslēgšanas.

Produktus var novietot uzglabāšanā atsevišķās partijās, kur katra partija ir pēc līguma noteiktā dienā noliktavā uzglabāšanā novietotais daudzums.

2. Līdz uzglabāšanas sākumam līgumslēdzēji drīkst visu attiecīgo gaļu vai daļu no tās sagriezt vai atkaulot, ar noteikumu, ka izmanto tikai daudzumu, par kuru ir noslēgts līgums, un visus radušos gabalus novieto uzglabāšanā. Intervences aģentūra var pieprasīt, ka informāciju par šīs iespējas izmantošanu sniedz vismaz divas darbadienas pirms katras atsevišķas partijas uzglabāšanas sākuma.

Lielās cīpslas, skrimšļus, tauku gabalus un citus izcirtņus, kas paliek pēc sagriešanas vai atkaulošanas, var neuzglabāt.

([1]) OV L 253, 11.10.1993., 1. lpp.
([2]) OV L 197, 29.7.1999., 25. lpp.

3. Līgumā paredzētā daudzuma katru atsevišķu partiju sāk novietot uzglabāšanā dienā, kad tā iziet intervences aģentūras kontroli.

Tā ir diena, kurā svaiga vai atdzesēta produkta tīrsvaru nosaka:

a) uzglabāšanas vietā, ja gaļu sasaldē telpās;

b) sasaldēšanas vietā, ja gaļu sasaldē piemērotās telpās ārpus uzglabāšanas vietas;

c) sagriešanas vai atkaulošanas vietā, ja gaļu novieto uzglabāšanā pēc sagriešanas vai atkaulošanas.

4. Novietot uzglabāšanā beidz dienā, kad līgumā paredzētā daudzuma pēdējā atsevišķā partija ir novietota uzglabāšanā.

Šī diena ir tā, kurā viss līgumā paredzētais produkts (vai nu svaigs, vai sasaldēts) ir novietots galīgās uzglabāšanas vietā.

6. pants

1. Ja uzglabāšanā novietotie produkti atbilst Regulas (EEK) Nr. 565/80 5. panta 1. punkta noteikumiem, tad piemēro tā paša panta 2. un 3. punkta noteikumus.

2. Regulas (EK) Nr. 800/1999 29. panta 5. punktā paredzēto termiņu palielina, aptverot maksimālo līgumā noteikto uzglabāšanas laiku, pieskaitot vienu mēnesi.

3. Dalībvalstis var prasīt, lai novietošana uzglabāšanā un novietošana atbilstīgi Regulas (EEK) Nr. 565/80 5. panta 1. punkta noteikumiem sāktos vienlaicīgi. Šajā gadījumā, ja līgums par privātu uzglabāšanu ir noslēgts daudzumam, kas sastāv no dažādām partijām, kuras novieto uzglabāšanā dažādās dienās, katrai partijai var būt atsevišķa maksājuma deklarācija.

Regulas (EK) Nr. 800/1999 26. pantā minēto katras partijas maksājuma deklarāciju iesniedz dienā, kad sāk tās uzglabāšanu.

7. pants

1. Šīs regulas 4. panta 4. punktā minētās garantijas ķīlas apmērs ir 20 % no paredzētās palīdzības summas.

2. Pamatprasības Regulas (EEK) Nr. 2220/85 20. panta 2. punkta nozīmē ir:

a) neatsaukt līguma pieteikumu vai piedāvājumu;

b) novietot uzglabāšanā un uzglabāt uz līgumslēdzējas puses atbildību vismaz 90 % no līgumā noteiktā daudzuma uz līgumā noteikto glabāšanas laiku atbilstīgi 4. panta 6. punkta a) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem; un

c) ja piemēro 17. pantu, eksportēt gaļu saskaņā ar vienu no tur uzskaitītajām izvēles iespējām.

3. Ievērojot šīs regulas 17. pantu, nepiemēro Regulas (EEK) Nr. 2220/85 27. panta 1. punkta noteikumus par daļēju nodrošinājuma atmaksu.

4. Ja līguma pieteikumus vai piedāvājumus nepieņem, nodrošinājumu atmaksā nekavējoties.

5. Ja pārsniedz termiņu novietošanai uzglabāšanā, kā izklāstīts 5. panta 1. punktā, tad saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2220/85 23. pantu nodrošinājumu atsavina.

Palīdzību nepiešķir, ja 5. panta 1. punktā minēto termiņu pārsniedz vairāk nekā par 10 dienām.

8. pants

1. Palīdzības summu nosaka par tonnu un attiecina uz svaru, ko nosaka saskaņā ar 5. panta 3. punktu.

2. Ievērojot šā panta 3. punktu un 17. pantu, līgumslēdzējas puses ir tiesīgas saņemt palīdzību, ja ir izpildītas 7. panta 2. punktā minētās pamatprasības.

3. Palīdzību maksā tikai par līgumā noteikto daudzumu.

9. pants

Ja līgumā noteiktajā uzglabāšanas laikā faktiski uzglabātais daudzums ir mazāks nekā līgumā noteiktais daudzums, bet nav mazāks kā 90 % no šā daudzuma, palīdzību maksā par faktiski uzglabāto daudzumu.

Ja tas ir mazāks nekā 90 %, bet nav mazāks nekā 80 % no līgumā noteiktā daudzuma, palīdzību par faktiski uzglabāto daudzumu samazina uz pusi.

Ja tas ir mazāks nekā 80 % no līgumā noteiktā daudzuma, palīdzību nemaksā.

10. pants

Atkaulošanas gadījumā palīdzību nemaksā, ja faktiski uzglabātajā daudzumā gaļas bez kauliem daudzums nepārsniedz 67 kilogramus 100 kilogramos izmantotās gaļas ar kauliem.

Ja faktiski uzglabātajā daudzumā gaļas bez kauliem daudzums 100 kilogramos izmantotās gaļas ar kauliem pārsniedz 67 kilogramus, bet ir mazāks nekā 75 kilogrami, palīdzības summu samazina proporcionāli.

Palīdzības summu nesamazina vai nepalielina, ja faktiski uzglabātajā daudzumā gaļas bez kauliem daudzums 100 kilogramos izmantotās gaļas ar kauliem ir 75 kilogrami vai vairāk.

11. pants

Pēc trīs mēnešu uzglabāšanas, ar noteikumu, ka līgumslēdzēja puse iemaksā nodrošinājumu, pēc tās lūguma var veikt vienreizēju avansa maksājumu, kas ir vienāds ar avansa maksājumu, kam pieskaitīti 20 %.

Avansa maksājums nepārsniedz trīs mēnešu uzglabāšanas laikam atbilstīgo palīdzības summu. Ja pirms avansa izmaksas produktus eksportē saskaņā ar 17. pantu, aprēķinot avansa maksājumu, ņem vērā faktisko šo produktu uzglabāšanas laiku.

12. pants

1. Palīdzības izmaksas pieteikumu un pavaddokumentus iesniedz kompetentajā iestādē sešos mēnešos pēc līgumā noteiktā uzglabāšanas laika beigām.

Ja pavaddokumentus nevar sagatavot noteiktajā termiņā, kaut arī līgumslēdzēja puse rīkojusies nekavējoties, lai tos iegūtu laikā, termiņu papildus var pagarināt līdz sešiem mēnešiem.

Ja piemēro 17. pantu, vajadzīgo pierādījumu iesniegšanas termiņi norādīti Regulas (EK) Nr. 800/1999 49. panta 2., 4. un 6. punktā.

2. Kompetentā iestāde izmaksā palīdzību pēc iespējas ātrāk un ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc tam, kad līgumslēdzēja puse iesniedz izmaksas pieteikumu kopā ar vajadzīgajiem pavaddokumentiem, izņemot gadījumus, kad uzsākta izmeklēšana par tiesībām uz palīdzību.

13. pants

1. Palīdzības apmēram piemēro tādu valūtas maiņas kursu, kāds ir 15. pantā minētajā dienā.

2. Nodrošinājuma summai piemēro tādu valūtas maiņas kursu, kāds ir dienā pirms nodrošinājuma iemaksas intervences aģentūrā.

14. pants

Regulas (EEK, *Euratom*) Nr. 1182/71 3. panta 4. punktu nepiemēro, lai noteiktu šīs regulas 4. panta 5. punkta d) apakšpunktā minēto uzglabāšanas laiku, vai uzglabāšanas laiku, kas grozīts saskaņā ar 4. panta 5. punkta g) apakšpunktu vai saskaņā ar 17. pantu.

15. pants

Līgumā noteiktais uzglabāšanas laiks sākas nākamajā dienā pēc tās, kurā beidz novietošanu uzglabāšanā.

16. pants

Uzglabāšanas pārtraukšana sākas nākamajā dienā pēc līgumā noteiktā uzglabāšanas laika pēdējās dienas.

17. pants

1. Divus mēnešus garā uzglabāšanas laika beigās līgumslēdzēja puse var izvest no uzglabāšanas vietas visu produktu daudzumu, uz ko attiecas līgums, vai daļu no tā, vismaz piecas tonnas uz līgumslēdzēju vai noliktavu, vai, ja pieejamais daudzums ir mazāks, visu daudzumu, kas pēc līguma atrodas noliktavā, ar noteikumu, ka 60 dienās pēc to izņemšanas no uzglabāšanas vietas produkti:

a) atstāj Kopienas muitas teritoriju bez turpmākas apstrādes;

b) sasniedz galamērķi bez turpmākas apstrādes Regulas (EK) Nr. 800/1999 36. panta 1. punktā minētos gadījumos; vai

c) bez turpmākas apstrādes ir novietoti gatavas pārtikas glabātavā, kas apstiprināta atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 800/1999 40. pantam.

2. Katrai atsevišķai partijai, kas paredzēta eksportam, līgumā noteiktais uzglabāšanas laiks beidzas dienā pirms izņemšanas no uzglabāšanas vietas.

Tas beidzas eksporta deklarācijas pieņemšanas dienā, ja produktu nepārvieto.

3. Palīdzības summu samazina proporcionāli glabāšanas laika samazinājumam, piemērojot ikdienas daudzumus, kas noteikti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1254/1999 43. pantā minēto kārtību.

4. Šajā pantā pierādījumus par eksportu iesniedz saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 800/1999 7. pantu.

18. pants

1. Ja piemēro 16. un 17. pantu, līgumslēdzēja puse pirms paredzētās izņemšanas no uzglabāšanas laikus paziņo intervences aģentūrai. Intervences aģentūra var pieprasīt, ka šo informāciju sniedz vismaz divas darbadienas pirms šīs dienas.

2. Ja pienākums informēt intervences aģentūru nav izpildīts, par attiecīgo līgumu palīdzību nemaksā, un visu nodrošinājumu, kas attiecas uz konkrēto līgumu, pasludina par atsavinātu.

Ja šī prasība nav izpildīta, bet 30 dienās pēc izvešanas no noliktavas kompetentām iestādēm ir iesniegti pietiekami pierādījumi par izņemšanas no uzglabāšanas datumu un attiecīgajiem daudzumiem, palīdzību piešķir un 15 % no garantijas ķīlas, kas attiecas uz konkrēto līgumu, paziņo par atsavinātu.

Šā punkta otrās daļas noteikumus piemēro, neierobežojot 8. panta 3. punktu un 9. pantu.

19. pants

Ja uzglabājamam produkta kopumam līgumslēdzēja puse neievēro līgumā noteiktā uzglabāšanas laika beigas vai 17. panta 1. punktā minēto divu mēnešu termiņu, katra neizpildes diena samazina attiecīgā līgumā paredzēto palīdzības apmēru par 10 %.

20. pants

Force majeure gadījumā, ja ir skartas līgumslēdzējas puses līgumsaistības, attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde lemj par pasākumiem, ko tā minētajos apstākļos uzskata par vajadzīgiem. Iestāde informē Komisiju par *force majeure* gadījumu un par šajā sakarā veikto rīcību.

II NODAĻA

ĪPAŠIE NOTEIKUMI

21. pants

1. Ja palīdzības apmērs ir noteikts iepriekš, lēmumus par pieteikumiem līgumu noslēgšanai intervences aģentūra katram pieteicējam paziņo ar ierakstītu vēstuli, teleksu vai faksu, vai nogādā pret apstiprinājumu par saņemšanu piektajā darbadienā pēc pieteikuma iesniegšanas, ar noteikumu, ka intervences laikā Komisija neparedz īpašus pasākumus.

Ja situācijas pārbaude atklāj, ka šīs regulas ieviestā sistēma ir izmantota pārmērīgi vai ir pārmērīgas izmantošanas drauds, šie pasākumi var ietvert:

a) šīs regulas piemērošanas pārtraukšanu ne ilgāk kā uz piecām dienām;

b) vienotas procentu likmes izveidošanu, pēc kuras pieteikumos līgumu noslēgšanai samazina daudzumus, vajadzības gadījumā ievērojot obligāto daudzumu;

c) to pieteikumu noraidīšanu, kuri izstrādāti pirms pārtraukšanas un par kuriem būtu jāpieņem lēmums pārtraukuma laikā.

Gadījumā, kas paredzēts a) apakšpunktā, nepieņem šajā laikā iesniegtos pieteikumus līgumu noslēgšanai.

2. Ja pieteikumu pieņem, uzskata, ka līgums ir noslēgts dienā, kad paziņo 1. punktā minēto lēmumu. Intervences aģentūra precizē minēto datumu, piemērojot 5. panta 1. punktu.

22. pants

1. Ja palīdzību nosaka piedāvājums, to izsaka eiro un iesniedz intervences aģentūrā slēgtā aploksnē ar atsauci uz attiecīgā konkursa nolikumu. Intervences aģentūra slēgto aploksni neatver pirms konkursa termiņa beigām.

2. Pretendentus individuālā kārtā pārbauda dalībvalstu atbilstīgās iestādes. Personas, kas piedalās šādā pārbaudē, nozvērina par noslēpuma neizpaušanu.

3. Piemērotos piedāvājumus dalībvalsts anonīmi nosūta Komisijai tā, lai tie pienāktu ne vēlāk kā otrajā darbadienā pēc uzaicinājumā norādītās pēdējās iesniegšanas dienas.

4. Ja nav iesniegts neviens piedāvājums, dalībvalsts par to informē Komisiju 3. punktā noteiktajā termiņā.

5. Pamatojoties uz saņemtajiem piedāvājumiem, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1254/1999 43. pantā noteikto kārtību Komisija nolemj vai nu noteikt maksimālo palīdzības summu, vai noraidīt.

6. Ja nosaka maksimālo palīdzības summu, tad pieņem piedāvājumus, kas nepārsniedz šo summu.

7. Pēc tam, kad Komisijas lēmumu paziņo dalībvalstīm, piecu darbdienu laikā attiecīgā intervences aģentūra par šo lēmumu informē visus pretendentus ar ierakstītu vēstuli, teleksu, faksu vai nogādā pret rakstisku apstiprinājumu.

8. Ja piedāvājumu pieņem, uzskata, ka līgums ir noslēgts dienā, kad intervences aģentūra paziņo pretendentam, kā norādīts 7. punktā. Intervences aģentūra precizē šo dienu, piemērojot 5. panta 1. punktu.

III NODAĻA

PĀRBAUDE UN SANKCIJAS

23. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka tiek izpildīti visi nosacījumi, kas dod tiesības uz palīdzību. Šajā nolūkā tās nosaka valsts iestādi, kas atbild par uzglabāšanas darbību pārbaudi (turpmāk saukta par "pārbaudes iestādi").

24. pants

Līgumslēdzēja puse dara pieejamus pārbaudes iestādei visus katra līguma dokumentus par produktiem, kas novietoti privātā uzglabāšanā, īpaši ļaujot pārbaudīt šādu informāciju:

a) īpašumtiesības brīdī, kad novieto uzglabāšanā;

b) datums, kad novieto uzglabāšanā;

c) citādi iesaiņotu kastu vai gabalu svars un skaits;

d) atrašanās noliktavā;

e) aprēķinātais līgumā noteiktā uzglabāšanas laika beigu datums un faktiskais izņemšanas datums, ja piemēro 17. vai 19. pantu.

25. pants

Līgumslēdzēja puse vai, vajadzības gadījumā, noliktavas pārvaldnieks veic uzglabāšanas vietā pieejamu grāmatvedības uzskaiti, katram līgumam norādot:

a) privātajā uzglabāšanā novietoto produktu identifikāciju;

b) datumu, kad novieto uzglabāšanā, un aprēķināto līgumā noteiktā glabāšanas laika beigu datumu, un faktisko izņemšanas no uzglabāšanas datumu;

c) pusliemeņu, liemeņu ceturtdaļu, kastu vai citādu atsevišķi glabātu priekšmetu skaitu, produktu aprakstu un katra paliktņa vai citādu atsevišķi glabātu priekšmetu svaru, vajadzības gadījumā reģistrējot atsevišķas partijas;

d) produktu atrašanās vietu noliktavā.

26. pants

Uzglabājamiem produktiem pēc līguma jābūt viegli identificējamiem un identificētiem individuāli. Katru paliktni un vajadzības gadījumā katru atsevišķi glabātu iesaiņojuma vienību marķē, uzrādot līguma numuru, produkta aprakstu un svaru. Katrai atsevišķai partijai, ko novieto uzglabāšanā noteiktā dienā, uzrāda novietošanas datumu.

Pēc produkta novietošanas uzglabāšanā pārbaudes iestāde pārbauda pirmajā daļā minēto marķējumu un var aizzīmogot telpu, kur atrodas uzglabājamie produkti.

27. pants

1. Katram līgumam pārbaudes iestāde pārbauda atbilstību visām saistībām, kas noteiktas 4. panta 6. punktā, saskaņā ar šā panta 2. līdz 6. punkta noteikumiem.

2. Pārbaudes iestāde vai nu apzīmogo visus produktus, ko pēc līguma uzglabā saskaņā ar 26. panta otro daļu, vai izlases veidā veic nepieteiktas pārbaudes, lai nodrošinātu, ka produkti atrodas noliktavā.

Veicot pārbaudes izlases veidā, ņemtais paraugs ir reprezentatīvs un atbilst vismaz 10 % no vidējā daudzuma, ko palīdzības par privātu uzglabāšanu pasākumā novieto uzglabāšanā katrā dalībvalstī.

Šādas izlases veida pārbaudes papildus 25. pantā minētajām grāmatvedības pārbaudēm ietver svara, produktu tipu un to identifikācijas fizisku pārbaudi, un tām jāaptver vismaz 5 % no daudzuma, kam izdara nepieteiktu pārbaudi.

3. Pārbaudes iestāde veic obligātu pārbaudi, lai nodrošinātu, ka līgumā noteiktā uzglabāšanas laika pēdējā nedēļā produkti atrodas noliktavā.

4. Apzīmogošanas vai pārkraušanas izdevumus sedz līgumslēdzēja puse.

5. Saskaņā ar 2. un 3. punktu veiktās pārbaudes iekļauj pārskatā, norādot:

a) pārbaudes datumu;

b) tās ilgumu;

c) veiktās darbības.

Pārskatu paraksta atbildīgā amatpersona un apstiprina līgumslēdzēja puse vai, vajadzības gadījumā, noliktavas pārvaldnieks, un to ietver maksājuma lietā.

6. Gadījumā, ja nozīmīgi pārkāpumi skar vismaz 5 % no produktu daudzuma, kam līgumā paredz pārbaudi, tad palielina parauga apjomu, kuru nosaka par pārbaudēm atbildīgā iestāde.

Dalībvalstis paziņo Komisijai par šādiem gadījumiem četrās nedēļās.

28. pants

1. Ja pārbaudes iestāde atzīst un apstiprina, ka 4. panta 5. punkta a) apakšpunktā minētā deklarācija ar iepriekšēju nodomu vai dēļ nopietnas nolaidības ir viltota, attiecīgo līgumslēdzēju pusi izslēdz no palīdzības saņēmējiem par privātu uzglabāšanu līdz tā kalendāra gada beigām, kas seko gadam, kurā noskaidro viltojumu.

2. Dalībvalstis piemēro attiecīgus pasākumus, ja līgumslēdzēja puse nepilda 24., 25. un 26. panta prasības.

IV NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

29. pants

1. Dalībvalstis informē Komisiju par visiem pasākumiem, kas pieņemti, ievērojot šo regulu.

2. Dalībvalstis pa faksu paziņo Komisijai:

a) katras nedēļas pirmdienā un ceturtdienā – produktu daudzumus, par ko ir iesniegti pieteikumi līgumu noslēgšanai;

b) līdz katras nedēļas ceturtdienai – produktus un daudzumus, par ko ir noslēgti līgumi iepriekšējā nedēļā, sniedzot sadalījumu atbilstīgi uzglabāšanas laikam, un pārskatu par produktiem un daudzumiem, par kuriem ir noslēgti līgumi;

c) katru mēnesi – uzglabāšanā noliktos produktus un to kopējos daudzumus, bet atkaulošanas gadījumā – izmantotās neatkaulotās gaļas kopējo daudzumu;

d) katru mēnesi – faktiski uzglabāšanā esošos produktus un to kopējos daudzumus, kā arī kopējos daudzumus, kam ir beidzies līgumā noteiktais uzglabāšanas laiks;

e) katru mēnesi, ja uzglabāšanas laiks ir saīsināts vai pagarināts saskaņā ar 4. panta 5. punkta g) apakšpunktu vai saīsināts saskaņā ar 17. vai 19. pantu – produktus un daudzumus, kam glabāšanas laiks ir mainīts, un sākotnējo un mainīto mēnesi izņemšanai no uzglabāšanas.

30. pants

Ar šo ir atcelta Regula (EEK) Nr. 3445/90.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās jālasa saskaņā ar korelācijas tabulu II pielikumā.

31. pants

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2000. gada 2. maijā

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

Franz FISCHLER

I PIELIKUMS

(2. pants)

Vidējo Kopienas tirgus cenu pieaugušu vīriešu dzimuma liellopu liemeņiem aprēķina, izsakot kā šķiru R3.

a) Vidējo attiecīgās valsts tirgus cenu A kategorijai, izsakot kā šķiru R3, aprēķina saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 562/2000 3.a panta trešo ievilkumu.

b) Vidējo attiecīgās valsts tirgus cenu C kategorijai, izsakot kā šķiru R3, aprēķina saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 562/2000 3.a panta trešo ievilkumu.

c) Vidējā attiecīgās valsts tirgus cena kategorijai A/C = vidējā svērtā cena a) un b), balstoties uz nokauto lopu daudzumu katrā kategorijā attiecību pret kopējo attiecīgajā valstī nokauto lopu daudzumu kategorijā A/C.

d) Vidējā Kopienas tirgus cena kategorijai A/C = vidējā svērtā cena c), balstoties uz nokauto lopu daudzumu kategorijā A/C katrā dalībvalstī attiecību pret kopējo nokauto lopu daudzumu kategorijā A/C Kopienā.

II PIELIKUMS

(30. pants)

Korelācijas tabula

Šī regula	Regula (EEK) Nr. 3445/90
1. pants	1. pants
2. pants	—
3. pants	2. pants
4. pants	3. pants
5. un 6. pants	4. pants
7. pants	5. pants
8., 9., 10. un 11. pants	6. pants
12. pants	7. pants
13. pants	8. pants
14., 15., 16., 17., 18. un 19. pants	9. pants
20. pants	10. pants
21. pants	11. pants
22. pants	12. pants
23., 24., 25., 26. un 27. pants	13. pants
28. pants	14. pants
29. pants	15. pants
30. pants	16. pants
31. pants	17. pants
Minētās direktīvas I pielikums	—
II pielikums	Pielikums